

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxiv [i.e. v]. Ratio potentiæ obediæntialis remotæ identificatur potentiæ naturali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

Ad producendos verò effectus supernaturales tantùm quò ad modum V. G. ad producendum calorem in subiecto distante, elevatur per decretum, quo Deus hìc & nunc suppositâ illâ distantia, vult præstare suum concursum ordinarium, qui tamen hìc & nunc est indebitus. Observandum autem hìc est in genere: primò elevationem ab ipsa causa instrumentali distingui adæquatè. Secundò causam instrumentalem per hanc elevationem non fieri intrinsecè potentiorè, quia manet intrinsecè æquè impotens, quam erat ante, operari se solâ. Tertiò omne instrumentum propriè tale essentialiter esse principium inadæquatum. Quartò instrumentum obedientiale etiam habens sibi conjunctum comprincipium indebitum non esse adæquatè elevatum, quamdiu non habet omnia naturaliter sibi non conjungibilia aut exigibilia, qualiter habito habitu fidei, jam debetur intellectui concursus Dei ad actum fidei.

V. Ratio potentiæ obedientialis remotæ identificatur entitati potentiæ naturalis, quatenus hæc capax est, elevari per comprincipium indebitum ad effectum supernaturalem producendum. Ratio potentiæ obedientialis
proxi-

proximæ item adæquatè consistit in ipsa potentia naturalis entitate, quatenus hæc respicit comprincipium indebitum actu sibi conjunctum, si illud est qualitas præviâ, vel decretum Dei actu sibi applicitum de præstando concursu indebito; cùm enim potentia obedientialis sit id, quod elevatur per comprincipium indebitum, non constituitur partialiter per hoc comprincipium: potentia item obedientialis ut condistincta ab hoc comprincipio (non tamen ut separata ab eo) attingat effectum, hoc comprincipium non est pars intrinseca hujus totius, quod dicitur potentia obedientialis (etsi sit pars hujus aggregati, quod dicitur potentia obedientialis actu elevata; quod adhuc aliud est, quàm potentia obedientialis in actu secundo; potest enim esse actu elevata, absq; eò quòd actu influat in effectum) sed ab ea tantùm connotatur. Unde licet dicere: potentia obedientialis & tale comprincipium est unum adæquatum principium talis effectus: non licet dicere; potentia obedientialis habens sibi conjunctum tale comprincipium, est principium adæquatum. Erit itaq; potentia obedientialis potentia

merè naturalis, sed transcendentaliter respiciens effectum supernaturalem à se (nō quidem solâ, sed adjutâ à cōprincipio indebito) producibilem, & simul illud cōprincipium sibi conjungibile.

VI. Potentia obediencialis passiva est quoque ipsa potentia passivæ naturalis entitas, quatenus respicit potentiam obediencialem activam, seu agens elevatum cōprincipio indebito, potens educere ex se formam, quam nullum agens naturale sibi relictum poterat educere; eo ipso enim, quod elevetur agens seu potentia activa V. G. intellectus ad activè eliciendam fidem, potentia passiva non eget alia elevatione: & hoc modo respiciens effectum supernaturalem ex se educibilem ab agente elevato, dicitur illum continere in potentia obedienciali passiva. Unde infertur, potentiam obediencialem passivam esse principium passivum adæquatum talis effectus: quamvis non negemus, posse quoque dari potentiam obediencialem passivam, quæ sit principium inadæquatum effectus, si nimirum elevaretur per adjunctum illi cōprincipium passivum.

VII. Quam-